

Susreti studenata novinarstva iz Beograda i Sarajeva

MLADI PATE OD APATIJE

Jovana Stranjančević, studentkinja FPN Beograd i **Nihad Katica**, student FPN Sarajevo

„Kafu kad zakuhaš, fildžan se ostavlja. Ako ko naiđe, jebi ga...! To ovdje svako zna, to je raja iz Sarajeva“. Ovako peva čuvena sarajevska muzička grupa Zabranjeno pušenje, i baš kao u pesmi, studenti iz Beograda našli su svoj fildžan, te popili kafu sa vršnjacima iz Sarajeva. U razgovoru na Baščaršiji promenili su dosta tema, a predmet najvećeg interesovanja bio je svakodnevni život mladih Sarajlija. Jedan od prijatelja, Malik Garibija, student Fakulteta političkih nauka, podelio je svoje brige kritikujući nezainteresovanost današnje sarajevske omladine.

- Preokupacije mladih uglavnom se vrte oko zaposlenja, mladi se oko toga najviše brinu, ali nažalost najmanje rade na tome. U Sarajevu ima 50.000 studenata koji ne mogu ništa da urade, ne zato što ih nema dovoljno nego zato što su politički neaktivni. Sva politička aktivnost svodi se na ubjeđivanje i raspravljanje po kafanama-priča nam Malik.

Želja za odlaskom

Istraživanje UNDP-a, koje objavljuje veb sajt novovijece.ba, pokazuje da 62 posto mladih u BiH želi da napusti zemlju bar privremeno, ako im se ukaže prilika. Stopa nezaposlenosti među mladima starosti od 16 do 30 godina je skoro 60 posto. Stoga ne čudi da bi dve trećine mladih napustilo BiH zbog privremenog rada, udaje/ženidbe ili trajnog nastanjivanja u drugoj zemlji. Malik se definitivno ne uklapa u standarde statističke slike svojih vršnjaka. Zahvaljujući i njegovoj inicijativi i radu u Sarajevu je podignut spomenik deci nastradaloj u ratu, a učestvovao je i u kreiranju studentskog

informativnog portala. Trenutno radi u Centru za studije o izbeglim i raseljenim osobama i aktivan je član jedne političke partije.

-Vidim perspektivu za sebe i ovaj prostor zato što se tjeram da je vidim. Ja se stvarno trudim da steknem što više iskustva tokom školovanja jer je to neki kapital koji sa sobom izvozimo na tržište rada. Osnovni problem ovde je što se studenti ponašaju kao gosti na fakultetima, a realno, univerziteti su napravljeni zbog njih - ocenjuje Malik Garibija.

Život mladih danas je isprepletan mnogim problemima, ali uprkos svemu u Sarajevu je puno onih koji stvaraju, koji žele promenu za sebe i svoje sugrađane. Naš sagovornik jedan je od primera da mlad čovek može da radi i doprinosi svojoj zajednici. Problem pasivnosti mladih ljudi, je sve prisutnija pojava kako u Sarajevu, tako i u gradovima u regionu. Studenti nisu svesni svoje važnosti, nisu svesni da će oni za godinu dana biti oni koji treba da vladaju državom, da donose odluke koje će se reflektovati na njihov život, ali i na život onih koji tek dolaze.

Muzika koja spaja

Skenderija 72, Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu, zimski semester je uveliko počeo, studenti čekaju na svoja predavanja. U dvorištu razmenjuju po koju pametnu misao i iskustvo sa Vesnom, Mihajlom, Ivanom, Anom... Dotičemo se muzike, muzike koja govori o malim ljudima, rudarima, pekarima, sitnim kriminalcima, devojkama iz unutrašnjosti stavljenim u neobične situacije, nekad istinite, a nekad apstraktne, koja je ostala je u pamćenju mlađih generacija Sarajeva i Beograda.

-Prava raja sarajevska isključivo je naklonjena domaćim bendovima poput Zabranjenog pušenja, Crvene jabuke, Letu štuka koje su se ponovo vratile. Ta muzika pravo je kulturno dobro grada - objašnjava Mirza Sadiković.

Novi primitivizam, kulturni pokret, nastao u Sarajevu osamdesetih godina, bio je nosilac glasa mladih.

- Taj pokret nekako živi i dan danas, problem je što mladi danas lako prihvataju svakakve gluposti, utope se u sivilo umjesto da naprave nešto žuto ili zeleno. Pozitivno je ipak da mladi uprkos svemu pamte i održavaju sarajevski duh - dodaje Mirza.

Isti problemi

Studentkinja iz Beograda Ana Novaković mlade Sarajlije doživljava kao bliske sebi.

- Nije me mnogo iznenadilo da su mladi u Sarajevu veoma slični mladima u Beogradu. Imaju identične probleme sa kojima se suočavaju, probleme kako naći posao, šta posle završenog fakulteta. Sa druge strane, na sličan način se zabavljaju, druže, gostoprимljivi su, otvoreni prema ljudima i sticanju kontakata-kaže Ana.

Svakodnevnica jednog mladog čovjeka u Sarajevu je ista kao svakodnevnica mladog u Beogradu. Tako da je nebitno u kom gradu mi živeli, pored koje reke šetali, jedino je bitno da smo mladi koji mogu, koji hoće da budu nosioci promena.